

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 234. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117400784/facsimile.pdf (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Og Sølvør kunde ikke sove for tusind Minders Genfærd og tusind onde Tvivl.

— Heller ikke næste Dag lykkedes det ham at trænge ind paa Egenæs. Broen vedblev at være løftet, og dog rygtedes det ud, at Jomfruen i den tidlige Morgen var vendt tilbage. Hendes lille gule Bannermærke vajede fra Taarnet.

Sølvør lod Tage forkynde hende sit Komme og bede om en Samtale. Svenden blev vel sluppet ind, men holdt tilbage, saa Sølvør var uden Svar. Saa lod han Borgens omringe paa alle Sider og Tilgangen nøje bevogte, saa længe det var Dag.

Men om Aftenen sendte han sine Folk hjem og blev alene tilbage. I den fosforgrønne Nat stirrede han over mod Borgens tunge skumle Murværk, om ikke Haabet skulde lysne og Gro komme frem.

En Baad blev staget over Borggraven. Sølvør lyttede anspændt. Det var Tage, som havde set sit Snit til at finde baade Løndør og Baad, hvoraf Gro betjente sig paa sine natlige Udflugter.

Sølvør roede med tilbage og blev indladt i Borgens. Saa befalede han Tage at gaa til Ro og steg selv op ad de mange smalle Trapper, tryk trods det kvælende Mørke.

Alle Sølvørs Minder shumrede i den tunge